

[Kaj Poulsen]

være villige til at tage udgangspunkt i det forslag, som vi den 23. juni 1988 overgav ministeren i de forhandlinger, vi har haft. Vi havde da den opfattelse, at det var dertil, vi var kommet i forhandlingerne – minus et enkelt punkt, hvor ministeren fortalte os, at vi skulle have strammet rådighedsbegrebet mere op. Det vil vi godt invitere til samarbejde om allerede i august måned og lade det være udgangspunkt for at få løst problemerne for de langtidsledige.

Jeg skal gøre opmærksom på, at dette er anden gang, vi diskuterer disse problemer med regeringen. Vi har en aftale med regeringen om de langtidslediges problemer fra den 7. december 1987. Regeringen har ikke villet opfylde den aftale. Men vi siger: O.k., vi skal have løst problemerne, vi går til forhandlingsbordet igen. Men regeringen må være indstillet på, at når man indgår en aftale med Socialdemokratiet, så forventer vi også, at den overholdes. Det vil også være vores udgangspunkt, når vi er villige til at indgå i nye forhandlinger om at finde løsningen på de lediges problemer. Jeg vil sige til arbejdsministeren, at vi går ud fra, at det er en engangsforeteelse. Når vi har lavet aftaler med arbejdsministeren og vi har stemt for det, vi har lovet ministeren, her i Folketinget, så går vi i fremtiden ud fra, at aftalen opfyldes også med det, man har lovet Socialdemokratiet.

Vi må nok konstatere, at med det forhandlingsforløb, der har været, bliver der langvarige forhandlinger, for jeg er bange for, at vi på hvert eneste område må have papir på, hvad vi aftaler. Det er vi kede af, men sådan har udviklingen vist sig at være. Men nu går vi til det med positiv ånd og prøver at løse problemerne, fordi det er menneskelige problemer, vi skal have løst, og det haster, og vi skal ret hurtigt i den nye folketingssamling have løst problemerne, således at de arbejdsløse kan vide, hvor de er henne, når nytår er ovre.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg håber ikke, man skal lægge alt for meget i, at så såre vi havde stemt om landbrugslovene, begyndte der at vise sig ret mange tomme pladser i denne sal i samme øjeblik, vi skulle til at drøfte de langtidslediges problemer og en ordning, der kunne have holdt de langtidsledige i systemet i al fald et år. Jeg synes ikke, det er rart at se på, men det viser måske det, som vi hele tiden har været nogle stykker der har følt, at der

er problemer, som man ikke er så vild med at løse, når det drejer sig om ledige og især langtidsledige, mens der til gengæld ikke er ende på, hvor mange nattemøder man kan ofre, når det drejer sig om at løse f.eks. landbrugets problemer.

Vi synes i SF, at de langtidsledige har berettiget krav på ikke at blive sendt i stort tal fra dagpenge til bistandshjælp. Det kunne ikke tilgodeses fra et flertals side her i Folketinget, inden Folketinget holder sommerferie. Til gengæld blev alle kræfter sat ind på at finde en løsning, der i al fald efter flertallets opfattelse løste nogle af landbrugets problemer. Det koster i al fald ca. 1 mia. kr. årligt, og vi ved også, at man påtænker formueskattelempler, som vil koste 1,2 mia. kr. årligt. Vi kunne simpelt hen ikke få et nettotal frem på, hvad en moratorieordning, der sikrer, at ingen ledige i 1989 uden egen skyld ryger over i bistandssystemet, ville koste. Ingen skal sige, at vi i hvert fald ikke prøvede. Vi ved, at det i al fald ikke tilnærmelsesvis koster det, som landbruget nu koster, og en formuelempe, som vi ved kommer på 1,2 mia. kr. Så står der altså det tilbage efter denne samling, nu når vi tager hjem på sommerferie, at de langtidsledige ikke optager sindene på samme måde, som andre grupper i samfundet gør.

Det er min umiddelbare reaktion som ordfører for SF på dette område, men da jeg meget gerne vil være positiv – og ingen kan påstå, at SF ikke har prøvet til det yderste at finde en løsning på disse problemer, det kan ingen med rimelighed påstå at vi ikke har – så vælger jeg i sidste ende at sige til arbejdsministeren og til de øvrige partier: Vi skal have fundet en løsning på det her! Jeg tror, vi er enige om det i princippet. Der skal findes en løsning omkring oktober måned, så vi ved, hvad der sker fra 1. januar 1989.

Ja, det var lidt højt. Men så skal vi lige drøfte, på hvilken baggrund vi skal gå i gang med disse drøftelser. Jeg tilbyder på SF's vegne, at vi gerne deltager i drøftelser sommeren over om denne problemstilling, for det ligger os meget på sinde at få ordnet det her område. Vi vil meget gerne have, at uddannelsessiden bliver prioriteret højt. Der er ingen, der ønsker, at folk bare skal gå på arbejdsløshedsunderstøttelse, når de ikke kan få arbejde, men vi ønsker selvfølgelig, at når man ikke kan få arbejde, så skal man sikres et udkomme.